

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 3C/44/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204235
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5412204235.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudcom JUDr. Milanom Antalom v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I/ Súd žalobu z a m i e t a.

II/ Súd žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným žalobným návrhom doručeným pôvodne na Okresnom súde Dolný Kubín dňa 27.09.2012, vedeným pôvodne pod sp. zn. 5C/74/2012, žalobca žiadal, aby súd určil medzitimným rozsudkom, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Dolný Kubín, pretože tento nerozhodol o jej návrhu na zmenu súdneho exekútora v konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla nespĺnením záväzku povinného vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: 5790080 dlžníkom (povinným) N. Brilákom, nar. 05.06.1981, v zákonom stanovenej 30- dňovej lehote a rozsudkom, aby rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi z titulu majetkovej škody sumu 175 Eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 497,88 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj zaplatiť žalobcovi trovy konania.

V žalobe doručenej Okresnému súdu Dolný Kubín zároveň žalobca vzniesol námietku zaujatosti sudcov a vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania žiadal o ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci a o prikázanie veci inému súdu.

Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 7 NcC/6/2013-26 zo dňa 16.01.2013 rozhodol tak, že sudca Okresného súdu Dolný Kubín JUDr. Peter Bebej nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 5C/74/2012. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 21.02.2013.

Okresný súd Dolný Kubín dňa 11.06.2013 podľa § 85 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.) danú vec postúpil Okresnému súdu Námestovo ako súdu miestne príslušnému s poukazom na to, že návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol doručovaný už v čase, keď v danej exekučnej veci konal Okresný súd Námestovo ako všeobecný súd štátu, vystupujúceho ako žalovaný, v obvode ktorého nastala skutočnosť, ktorá zakladá uplatnené právo.

Vo veci vedenej pod sp. zn. 3C/44/2013 o námietke zaujatosti sudcov Okresného súdu Námestovo rozhodol Krajský súd v Žiline dňa 30.09.2013 uznesením č.k. 9NcC/434/2013-50 tak, že sudkyňa Okresného súdu Námestovo Mgr. Vanda Mikulášová je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na Okresnom súde Námestovo sp. zn. 3C/44/2013. Ostatní sudcovia Okresného súdu Námestovo nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci. Z uvedeného vyplýva, že zákonný

sudca v prejednávanej veci nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 3C/44/2013.

Žalovaná sa k veci nevyjadрила.

Na pojednávaní dňa 11.09.2014 súd prejednal vec v neprítomnosti riadne predvolaných sporných strán s použitím ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. Právnomu zástupcovi žalobcu, ako aj žalobcovi a žalovanej bolo predvolanie doručené dňa 31.07.2014. Žalovaná svoju neprítomnosť ospravedlnila podaním doručeným súdu dňa 11.09.2014, nežiadala o odročenie pojednávania. Zástupca žalobcu dňa 05.09.2014 súdu doručil emailom návrh na zrušenie pojednávania. Návrh na zrušenie pojednávania odôvodnil tým, že mu nebolo doručené rozhodnutie krajského súdu o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcov Okresného súdu Námestovo a ak ním nebude rozhodnuté o vylúčení sudcov Okresného súdu Námestovo má záujem sa proti tomuto rozhodnutiu brániť, predovšetkým podaním sťažnosti na Ústavný súd SR, pretože týmto postupom dôjde k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Súčasne v uvedenom podaní žalobca predložil návrh na doplnenie dokazovania v podobe znaleckého posudku na vyčíslenie výšky vzniknutej škody, v dôsledku v žalobe opísaných skutočností, za ktorú zodpovedá žalovaná. Súd návrhu žalobcu na zrušenie pojednávania nevyhovel z dôvodu, že rozhodnutie Krajského súdu v Žiline o vylúčení/ nevyvylúčení sudcov Okresného súdu Námestovo mu bolo doručené ešte dňa 05.11.2013.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu, najmä žalobou z čl. 1-4, pripojenou kópiou exekučného spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4Er/1812/2008 a obsahom znaleckého posudku č. 1/2014 vypracovaného Znaleckým ústavom Ekonomická univerzita v Bratislave dňa 17.01.2014, ktorý bol Okresným súdom Námestovo založený pod sp. zn. Spr/619/2014.

Nárok žalobcu bol uplatnený na základe zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v súvislosti s tvrdým nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Dolný Kubín, pretože tento nerozhodol o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 5790080 dlžníkom (povinným) N. v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote, kde súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 563/2006, č. poverenia: 5503 021531.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav veci.

Dňa 14.09.2006 sa na Exekútorskom úrade Dolný Kubín súdneho exekútora Mgr. Máriána Kráľa začalo exekučné konanie voči povinnému Petrovi Brilákovi, Kukučínova 820/11, Námestovo o vymoženie sumy 51 840,- Sk s prísl., a to na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o.. Dňa 16.10.2006 bola Okresnému súdu Dolný Kubín doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe ktorej Okresný súd Dolný Kubín dňa 13.04.2007 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod č. 5503 021531. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 22.03.2006, sp. zn. SR 0575/06. Dňa 20.09.2010 bol Okresnému súdu Dolný Kubín doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora, v ktorom oprávnený navrhol poveriť vykonaním exekúcie Exekútorsky úrad JUDr. Rudolfa Krutého, Záhradnícka 60, Bratislava. Predmetný návrh bol následne doručený Okresným súdom Dolný Kubín Okresnému súdu Námestovo, ktorému prišiel dňa 01.10.2010, a to z dôvodu, že došlo k prechodu výkonu súdnictva z Okresného súdu Dolný Kubín na novozriadený Okresný súd Námestovo s účinnosťou ku dňu 01.01.2008. Okresný súd Námestovo dňa 04.10.2010 vydal uznesenie, ktorým oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť za podaný návrh na zmenu súdneho exekútora súdny poplatok vo výške 1,50 Eur. Listom zo dňa 26.01.2011 Okresný súd Námestovo vyzval súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa, či si v súvislosti s podaním návrhu na zmenu súdneho exekútora uplatňuje náhradu trov exekúcie a ak áno, aby ich špecifikoval a dokladoval v lehote 15-dní, z dôvodu, že v danom prípade bude exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Uvedený súdny exekútor Okresnému súdu Námestovo vyčíslil a trovy exekúcie doručil dňa 03.02.2011. Uznesením č. 4Er/1812/2008 - 48 zo dňa 29.06.2011 rozhodol súd o jej zastavení.

Na základe uvedeného súd konštatuje, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v ustanovenej lehote (teda vôbec). Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č.k. 21CoE/96/2013-75 zo dňa 12.11.2013 uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 4Er/1812/2008-48 zo dňa 29.06.2011 v spojení s dopĺňujúcim uznesením č.k. 4Er/1812/2008-66 zo dňa 13.04.2013 potvrdil. Z hľadiska právneho posúdenia zisteného stavu veci súd uvádza, že zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorý v § 3 určuje že štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci:

- a/ nezákonné rozhodnutie,
- b/ nezákonné zatknutie, zadržanie alebo iné pozbavenie osobnej slobody,
- c/ rozhodnutie o treste alebo ochrannom opatrení, rozhodnutie o väzbe alebo
- d/ nesprávny úradný postup. Svojej zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že na vznik objektívnej zodpovednosti štátu (SR) za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa vyžaduje kumulatívne (súčasne) splnenie troch podmienok :

1. nesprávny postup orgánu verejnej moci,
2. vznik škody ako peniazmi vyčíslenej majetkovej ujmy na strane dotknutého subjektu,
3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Zákon č. 514/2003 Z.z. neobsahuje legálnu definíciu nesprávneho úradného postupu. ust. § 9 uvedeného zákona v znení účinnom do 31.12.2012 príkladmo za nesprávny úradný postup označuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutia v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V zásade možno nesprávny úradný postup definovať ako postup orgánu verejnej moci (teda aj štátneho orgánu), ktorý je v rozpore s platnými právnymi normami a ktorý spočíva v inej než rozhodovacej činnosti. V prípade rozhodovacej činnosti zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie a špecifický za určité rozhodnutia týkajúce sa najmä osobnej slobody jednotlivca (rozhodnutia o zatknutí, zadržaní o treste atď.). Inými slovami, pri nesprávnom úradnom postupe je činnosť orgánu verejnej moci v konkrétnom prípade upravená právnou normou, ktorú orgán pri jej aplikácii poruší. Treba ale zdôrazniť, že nesprávny úradný postup je potrebné posudzovať s prihliadnutím na konkrétne okolnosti daného prípadu.

Súd preto skúmal, či bolo preukázané všetkých troch podmienok na to, aby bola založená zodpovednosť žalovanej za žalobcom tvrdenú škodu (resp. ujmu).

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že na podklade žiadosti súdneho exekútora návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie a rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, ako exekučného titulu bolo Okresným súdom Námestovo vedené exekučné konanie pod sp. zn. 4Er/1812/2008, kedy ešte pôvodne príslušný Okresný súd Dolný Kubín, ako exekučný súd poveril dňa 13.04.2007 vykonaním exekúcie súdneho Exekútora Mgr. Mariána Kráľa so súdom Radlinského 47, Dolný Kubín.

Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4Er/1812/2008 vyplýva, že návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol doručený Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 20.09.2010, Okresnému súdu Námestovo bol postúpený dňa 01.10.2010. Okresný súd Námestovo uznesením č.k. 4Er/1812/2008-48 zo dňa 29.06.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Žilina 21CoE/96/2013-75 zo dňa 13.11.2013 zastavil exekučné konanie.

Vzhľadom na to, že o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, možno konštatovať v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu. Pokiaľ ide o návrh oprávneného, i keď o tomto nebolo rozhodnuté dodnes, vzhľadom na skutočnosť, že exekučné konanie bolo zastavené, bolo by rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora nadbytočné. Napriek tomu, že v danej exekučnej veci došlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu, nemal súd preukázané splnenie druhej podmienky vyžadovanej pre vznik zodpovednosti žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z., a to vznik škody.

Žalobca ako oprávnený v exekučnom konaní podal návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 20.09.2010 Okresnému súdu Dolný Kubín, v tom čase účinné ustanovenie § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (zák. č. 233/1995 Z.z.) určovalo, že oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný exekučný súd návrh na zmenu exekútora, pričom súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora. V danom prípade Okresný súd Námestovo ako exekučný súd síce nerozhodol o zmene súdneho exekútora avšak jeho postup bol plne opodstatnený, pokiaľ uznesením zo dňa 29.06.2011 exekúciu v celom rozsahu zastavil. Uznesenie o zastavení exekúcie potvrdil aj odvolací súd. V tomto prípade by bolo v rozpore s logickým procesným postupom, aby na jednej strane najskôr exekučný súd rozhodol na návrh žalobcu o zmene súdneho exekútora a následne bez potreby vykonávania akýchkoľvek ďalších úkonov by exekučné konanie zastavil. Išlo by výlučne o samoučelný postup, teda len o rozhodnutie akéhokoľvek praktického významu. Súd preto nemal preukázaný nesprávny úradný postup v súvislosti s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora a nemal preukázané splnenie ani jednej z ďalších dvoch podmienok vyžadovaných na vznik zodpovednosti žalovanej za žalobcom tvrdené ujmy.

V zmysle ustanovenia § 17 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Škodu je potrebné chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v

peniazoch a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia (najmä peňažného). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zničenie, stratu, zmenšenie, zníženie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou, a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ je možné). Ušlý zisk predstavuje zmarený majetkový prospech (prekazené zväčšenie alebo budúce rozmnoženie majetku poškodeného), ktorý bolo možné očakávať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, no nenastalo v dôsledku škodnej udalosti.

V danom prípade nebolo žalobcom preukázané, že by nerozhodnutie o zmene súdneho exekútora malo za následok zmenšenie majetku žalobcu, ktorého náhrady sa v konaní domáha. I keď nedodržanie lehoty určenej zákonom je procesný postup priečiaci sa zákonu, nemožno prehliadať, že tento postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku účastníka konania, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom. Žalobcom vyčíslené náklady spojené s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, ktoré vyčísliť paušálne vo výške 70,- € ako výdavky na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, vo výške 40,- € na udržiavanie a správu informačného systému, vo výške 50,- € na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom a vo výške 15,- € na administratívne spracovanie textov urgencií exekučnému súdu, publikačné výdaje súvisiace s vyhotovením urgencií, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania, totiž nie je možné považovať za preukázateľnú škodu, ktorá by znamenala zmenšenie, zníženie, či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného. Žalobca nepreukázal, ani bližšie nešpecifikoval, ako dospel k výške paušálnych nákladov na správu pohľadávky voči povinnému a ako tieto výdavky súvisia s nesprávnym úradným postupom súdu. Žalobcom neboli preukázané výkony zamestnancov, ktorí mali pomocou informačného systému spravovať uvedenú pohľadávku, v čom tieto výkony spočívali, rovnako nepreukázal, že by v exekučnom konaní boli vyhotovené a súdu zaslané urgencie či žiadosti o podanie informácie, keďže v exekučnom spise, sa takéto podania žalobcu nenachádzajú. Pokiaľ ide o správu pohľadávky žalobcu, je zrejmé, že pohľadávky žalobcu nie sú evidované v osobitných informačných systémoch (t.j. 1 pohľadávka = 1 informačný systém), a teda udržiavanie a správa informačného systému sa týka všetkých pohľadávok evidovaných v tomto systéme, nielen pohľadávky uplatnenej v danom exekučnom konaní. Je teda zrejmé, že bez ohľadu na existenciu či neexistenciu pohľadávky uplatnenej v predmetnom exekučnom konaní, musí žalobca vynakladať náklady na vedenie informačného systému vzhľadom na svoje ostatné pohľadávky. Rovnako je logický predpoklad, že pohľadávku uplatnenú v predmetnom exekučnom konaní, by žalobca viedol aj v prípade rozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote. Samotné vydanie rozhodnutia po zákonom stanovenej lehote teda samo osebe nemá vplyv na náklady vynakladané žalobcom na informačný systém. V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že samotné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora nemôže viesť k vzniku škody, nakoľko pôvodný exekútor je v zmysle zákona č. 233/1995 Z.z. nielen oprávnený ale i povinný postarať sa o vykonanie exekúcie. Pokiaľ teda nedôjde k zmene exekútora, je pôvodný exekútor povinný riadne a včas vykonávať všetky úkony potrebné pre vykonanie exekúcie. Pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú oneskoreným rozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v dôsledku nečinnosti či nesprávneho postupu exekútora, by žalobca musel preukázať, že práve a len v dôsledku nečinnosti tohto pôvodného exekútora mu vznikla škoda, ktorú skutočnosť žalobca nepreukázal. V takom prípade by ale bola zároveň daná zodpovednosť pôvodného súdneho exekútora.

Na základe uvedeného potom dospel súd k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by neprávny úradným postupom súdu došlo k spôsobeniu škody na majetku žalobcu. Žalobca však nielen vo vzťahu k majetkovej škode, ale ani vo vzťahu k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy nepreukázal žiaden nepriaznivý dopad (ujmu) na jeho právne postavenie ako veriteľa pohľadávky voči povinnej v dôsledku oneskoreného rozhodnutia súdu, resp. v dôsledku nerozhodnutia súdu o návrhu na zmenu exekútora. V žalobe síce žalobca poukázal na určité riziká vo vzťahu k povinnému (riziko zániku povinného, jeho insolvenca, riziko zmarenia účelu konania pre stretnutie kontaktu s povinným), no nijako netvrdil ani nepreukázal, že k takýmto následkom aj skutočne došlo, keď exekúcia bola zastavená.

Súd mal ďalej za to, že žalobca nepreukázal ani splnenie tretieho predpokladu zodpovednosti štátu za škodu, keď nepreukázal existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a uplatňovanou majetkovou a nemajetkovou škodou.

Keďže žalobca nepreukázal splnenie všetkých troch predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ktorými sú existencia nesprávneho úradného postupu,

existencia majetkovej škody, resp. nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ žalobca dňa 02.07.2014 predložil Okresnému súdu Námestovo znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., ktorý bol tunajším súdom založený do spisov súdnej správy pod sp. zn. Spr 619/14, súd na neho neprihliadal. V bode 2 úvodnej časti znaleckého posudku je uvedené, že znalecký posudok bol vypracovaný za účelom súdneho konania, avšak nie je v ňom bližšie špecifikované akého súdneho konania. Nakoľko ide o všeobecný znalecký posudok a nejedná sa o posudok, ktorý by bol vypracovaný na túto konkrétnu právnu vec.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2010 (ďalej zákon č. 514/2003 Z.z.) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona účinného v čase namietaného nesprávneho úradného postupu štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 cit. zákona účinného v čase namietaného nesprávneho úradného postupu právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 cit. zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

V zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Pre vznik škody, resp. zodpovednosti v zmysle citovaného právneho predpisu sa vyžaduje splnenie troch základných podmienok: 1. nezákonné rozhodnutie, nezákonné zatknutie, zadržanie alebo iné pozbavenie osobnej slobody, rozhodnutie o treste alebo ochrannom opatrení, rozhodnutie o väzbe alebo nesprávny úradný postup, 2. škodu, ktorá predstavuje skutočnú škodu a ušlý zisk a 3. príčinnú súvislosť medzi, v danom prípade, nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zároveň vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, účinného ku dňu 20.09.2010, t.j. ku dňu doručenia žiadosti o zmenu súdneho exekútora, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanej ako účastníčke v konaní úspešnej nepriznal náhradu trov konania, pretože jej účasťou v konaní žiadne nevznikli.